

## Afrika's WK-voetbalfeest - Hoopgevende orgie van nationalisme ? (10.6.10)

*Er zijn van die woorden die in de loop van de geschiedenis een totaal tegenovergestelde betekenis kregen. Kynisme werd verdraaid tot cynisme. Anarchisme - zonder meester willen leven - werd synoniem voor chaos. Orgie is ook zo'n woord. Oorspronkelijk was het een religieus geïnspireerd liefdesfeest waarop de leden van een gemeenschap, vrij met elkaar de liefde bedreven waarbij er (door de dames) voor geen keertje niet gekeken werd naar rang, rijkdom of stand.*

Met de term nationalisme verging het al even triest. Mocht Garibaldi, de man die van Italië een natie maakte, onze Toscaanse wijnrinker Verhofstadt nu horen foeteren dat nationalisme leidt naar de concentratiekampen, hij zou verstomd staan.

Vreemd ook hoe er nu het Wereldkampioenschap Voetbal van start gaat, **wel positief gesproken wordt over de Zuid-Afrikaanse natievorming** via het voetbal. Is het omdat Zuid-Afrika zo'n verscheurde raciale geschiedenis achter de rug heeft, dat we het de Zuid-Afrikanen wel gunnen dat ze een natie worden ? Daar waar we in eigen land lacherig doen om de impact van de Rode Duivels op het Belgisch gevoel ? Moet het land eerst uiteenvallen opdat we er achteraf heimwee zouden naar hebben ?

Hoe dan ook, voor Afrika als continent, is het eerste wereldkampioenschap op eigen bodem, een heel belangrijke betekenis. Het kan, zo schreef Afrika-correspondent Kees Broere in het Nederlandse maandblad "Internationale Samenwerking" (juni 2010) **"een markeringspunt worden van een groeiend Afrikaans zelfbewustzijn"**.

**"Yes, we can !"**

Dat **voetbal** erg populair is in Afrika, dankt de sport aan zijn eenvoud. Je hebt er haast niets voor nodig. Zelfs niet eens een echte bal, want met een aantal plastic zakken met een koordje erom, kan je het ook al spelen. En als je er goed in bent, kan je er aanzien mee behalen en veel geld mee verdienen. Een ticket kan het zijn naar Europa.

Maar veel materieel voordeel zal er voor Afrika bij het eerste Wereldkampioenschap op Afrikaanse bodem, niet meteen bij zijn. Het kampioenschap geeft de Afrikanen vooral hoop, stelt Broere. En hij citeert Frans Cronjé van het Zuid-Afrikaans instituut voor rassenrelaties: "Het zou op de lange termijn kunnen dat mensen terugdenken aan het WK en zeggen dat het een mijlpaal was voor verandering op het continent en voor de manier waarop het continent wordt bekeken."

Hoop is er bv. dat de bouwkundige prestaties van Zuid-Afrika - op het vlak van stadions - op heel Afrika positief zullen afstralen.

Maar is het wel verantwoord dat er op het armste continent van de wereld massa's geld gaan naar een potje voetbal ? Broere citeert Desmond Tutu, de Zuid-Afrikaanse aartsbisschop die zelf het levende bewijs is dat hoop zinvol kan zijn (en nu en dan iets mag kosten). Volgens Tutu zal het tornooi eenzelfde impact op Afrika hebben als de verkiezing van Barack Obama, zoon van een Amerikaanse moeder en een Keniaanse vader, tot de eerste zwarte president van de V.S. Beide getuigen van het "Yes we can."

Van hoop en **zelfbewustzijn** alleen kan je niet leven. "Zelfbewustzijn kan je niet eten", schrijft Broere. "Maar bewustzijn is wel degelijk ook een fundament. Wie zich als individu of samenleving bewust is van de eigen kracht, voelt zich ook in staat daarop voort te bouwen. Mits het daartoe van

anderen ook de kansen krijgt." En daarom is het voor Afrikanen van grote betekenis dat het WK Voetbal zich dit keer op hun continent afspeelt. Laat de Afrikaanse nationale voetbalploegen ons nu nog aangenaam verrassen met leuk creatief voetbal en dan wordt dit WK voor enkele miljarden planeetgenoten en al zeker voor de zes deelnemende Afrikaanse landen een echt feest.

Duimen dus voor **de Algerijnse Woestijnvossen, de Ghanese Black Stars, de Oranje Olifanten uit Ivoorkust, de Ontembare Leeuwen uit Kameroen, de Super Eagles uit Nigeria en de Bafana Bafana uit Zuid-Afrika.**

Jan-Pieter Everaerts

Links

[De Groene Belg](#)

.